

ਸੇਫਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ

ਸੇਫਰ ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਮਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਸੀ।¹ ਸੇਫਰ ਬਾਰੇ ਜੋ ਜਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਗੱਲਬਾਤਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਮਸ ਸਟਰਾਹਨ ਨੇ ਸੇਫਰ ਨੂੰ “ਇਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਕੂੜਵਾਦੀ” ਦੱਸਿਆ ਸੀ।² ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਦਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੇਫਰ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿਚ ਤਰਸ ਦਾ ਸਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ: “ਸੇਫਰ ਦੀ ਠੰਡੀ ਅਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਇਕ ਬੇਵਕੂਫੀ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਘੱਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ।”³ ਹੋਮਰ ਹੇਲੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੇਫਰ ਦਾ ਆਤਮਾ “ਕੂੜਵਾਦੀ, ਠੰਡਾ, ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਵਿਚ ਅਣਉਚਿਤ” ਹੈ।⁴

ਸੇਫਰ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਰਾਤ ਦੇ ਇਕ ਦਰਸ਼ਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੂੰ ਸੀ ਨਾ ਹੀ ਬਿਲਦਦ ਵਾਂਗ ਪਿਉ-ਦਾਦਿਆਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ। ਉਹ ਅੱਯੂਬ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੇ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਝਿੜਕ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਉਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਲਾਹ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਫਟਕਾਰਿਆ ਜਾਣਾ (11:1-6)

¹ਤਾਂ ਸੇਫਰ ਨਾਅਮਾਥੀ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਆਖਿਆ, ²ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਵਾਫ਼ਰੀ ਦਾ ਉੱਤਰ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ? ਯਾ ਬਕਵਾਸੀ ਮਨੁੱਖ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇ? ³ਕੀ ਤੇਰੀਆਂ ਗੱਪਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਾ ਸੱਕਦੀਆਂ ਹਨ? ਜਦ ਤੂੰ ਠੱਠੇ ਮਾਰੋਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਤੈਨੂੰ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਨਾ ਕਰੂ? ⁴ਤੂੰ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ, ਮੇਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪਾਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁੱਧ ਹਾਂ। ⁵ਕਾਸ਼ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪ ਬੇਲੇ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਖੋਲ੍ਹੇ, ⁶ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਦੇ ਭੇਤ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਬਹੁ ਗੁਣਾ ਹੈ, ਤੂੰ ਜਾਣ ਲੈ ਭਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੇਰੇ ਲਈ ਤੇਰੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਆਇਤਾਂ 1-3. ਚਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸੇਫਰ ਦੇ ਅੱਯੂਬ ਉੱਤੇ ਹਮਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ (PTX, *ਟਸਾਡਿਕ*) ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਧਰਮੀ ਐਲਾਨਿਆ” ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਠੱਠੇ ਮਾਰਨਾ (TD, *ਬੈਡ*) ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਢਿੱਲੀ ਗੱਲਬਾਤ, ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰਨਾ,” ਖਾਸਕਰ ਕਲਨਾਤਮਕ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਜਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ।⁵ ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੇਤੁਕੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨਾਦਰ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।⁶

ਆਇਤ 4. ਤੂੰ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ, ਮੇਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪਾਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁੱਧ ਹਾਂ। ਪਾਠਕ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਅਰਥ ਖੋਜ ਕਰੇਗਾ। ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਆਪਣੀ

ਜਿੰਦਗੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਬਦ “ਸੁੱਧ” (טָהוֹר, *ਜ਼ੈਕ*) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ “ਖਰਾ” (כָּסוּ, *ਥਾਮ*) ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *ਥਾਮ* ਦਾ NASB ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਵੱਖੇ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ “ਨਿਰਦੋਸ਼,” “ਖਰਾ,” ਅਤੇ “ਈਮਾਨਦਾਰੀ” ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੱਯੂਬ ਦੇ “ਖਰੇ” ਹੋਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ (9:20-22; 12:4; 31:6; NIV) ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ (1:1, 8; 2:3)। ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪਾਪ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਸੀ। ਬਲਕਿ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਸਖਤ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਲਾਇਕ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਆਇਤ 5. ਸੇਫ਼ਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਝਿੜਕੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸੇਫ਼ਰ ਨੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਖਾਤਰ ਇਹ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ।

ਆਇਤ 6. ਜੇਕਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਬੋਲਣਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹਾਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧ ਦੇ ਭੇਤ ਪਰਗਟ ਕਰਦਾ। **ਬੁੱਧ** (חָכְמָה, *ਚੋਕਮਾਹ*) ਅਤੇ **ਸਮਝ** (דַּעַת, *ਦੁਸੀਯਾਹ*) ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਕਹਾਉਤਾਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਅਕਸਰ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਬੁੱਧ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ “ਬੁੱਧ” ਸ਼ਬਦ ਅੱਯੂਬ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਅਠਾਰਾਂ ਵਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ (ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਵੇਖੋ 4:21; 12:2, 13; 28:12, 18, 20, 28)। “ਸਮਝ” ਅੱਯੂਬ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਛੇ ਵਾਰ (5:12; 6:13; 11:6; 12:16; 26:3; 30:22) ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਚ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਬਾਰਾਂ ਵਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਤੂੰ ਜਾਣ ਲੈ ਭਈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੇਰੇ ਲਈ ਤੇਰੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪੂਰੇ ਪਾਪ ਦੇ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਨਾ ਪਹੁੰਚਣਯੋਗ ਪਰਮੇਸੁਰ (11:7-12)

‘ਭਲਾ, ਤੂੰ ਖੋਜ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਲੱਭ ਸੱਕਦਾ, ਯਾ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨਤਾਈ ਤੀਕ ਪਾ ਸੱਕਦਾ ਹੈਂ? ਉਹ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਹੈ, ਤੂੰ ਕੀ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈਂ, ਉਹ ਪਤਾਲ ਤੋਂ ਡੂੰਘਾ ਹੈ, ਤੂੰ ਕੀ ਜਾਣ ਸੱਕਦਾ ਹੈਂ? ਉਹ ਦਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੋਂ ਲੰਮਾ, ਅਤੇ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਚੌੜਾ ਹੈ, ¹⁰ਜੇ ਉਹ ਲੰਘ ਕੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਸਭਾ ਬੁਲਾਵੇ ਤਾਂ ਕੌਣ ਉਹ ਨੂੰ ਮੋੜੇ? ¹¹ਉਹ ਤਾਂ ਫੇਕਟ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਦੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਗੌਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ¹²ਪਰ ਮੂਰਖ ਤਦ ਬੁੱਧਵਾਨ ਹੋਊਗਾ ਜਦ ਜੰਗਲੀ ਗਧੇ ਦਾ ਬੱਚਾ ਆਦਮੀ ਹੋ ਕੇ ਜੰਮੇ।

ਆਇਤਾਂ 7-9. ਭਲਾ, ਤੂੰ ਖੋਜ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਲੱਭ ਸੱਕਦਾ? ਸੇਫ਼ਰ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੂੰ ਨਾ ਪਹੁੰਚਣਯੋਗ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਮਾਪਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਇਹ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਉੱਚਾ, ਪਤਾਲ ਤੋਂ ਡੂੰਘਾ, ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੋਂ ਲੰਮਾ ਅਤੇ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਚੌੜਾ ਹੈ। ਜੇਨ ਈ. ਹਾਰਟਲੀ ਨੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਕਿਹਾ, “ਸਿਰਜਿਆ ਕ੍ਰਮ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਹੈ।”⁷

ਐਚ. ਐਚ. ਰਾਉਲੀ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ “ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਕਸਰ ਸਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਗਲਤ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਯੂਬ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਤਜਰਬੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਤਮਕ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਗਲਤ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢਦਾ ਹੈ।”⁸ ਅੱਯੂਬ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਧੜਲੇਦਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਮਰ ਕਰਨਾ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਹੇਲੀ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, “ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਾਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਨ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜੋ ਉਹ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ।”⁹

ਆਇਤ 10. ਜੇ ਉਹ ਲੰਘ ਕੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਸਭਾ ਬੁਲਾਵੇ ਤਾਂ ਕੌਣ ਉਹ ਨੂੰ ਮੋੜੇ? ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੋਰ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਆਇਤ ਦੇ ਰੂਪਕ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। NIV ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, “ਜੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਵੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਕੈਦ ਕਰ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਬੁਲਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੌਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?” NRSV ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, “ਜੇ ਉਹ ਲੰਘ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੈਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਲਈ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੌਣ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ?”

ਆਇਤ 11. ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਜਾਂਚ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਲਈ ਯਥਾਰਥਕ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦੀ ਬਦੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੈ।

ਆਇਤ 12. ਪਰ ਮੁਰਖ ਤਦ ਬੁੱਧਵਾਨ ਹੋਊਗਾ ਜਦ ਜੰਗਲੀ ਗਧੇ ਦਾ ਬੱਚਾ ਆਦਮੀ ਹੋ ਕੇ ਜੰਮੇ। ਇਹ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਦਿਨ ਦੀ ਇਕ ਕਹਾਵਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ।

ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਤੋਬਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ (11:13-20)

¹³ਜੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰੇਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਅੱਡੇ, ¹⁴ਜੇ ਤੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਬਦੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ, ਅਤੇ ਬੁਰਿਆਈ ਤੇਰੇ ਤੰਬੂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਵੱਸੇ, ¹⁵ਤਾਂ ਤੂੰ ਜਰੂਰ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਬੇਦਾਗ਼ ਚੁੱਕੇਂਗਾ, ਅਤੇ ਇਸਥਿਰ ਹੋ ਕੇ ਕਦੇ ਨਾ ਡਰੇਂਗਾ। ¹⁶ਤੂੰ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਕਸ਼ਟ ਭੁੱਲ ਜਾਏਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਲੰਘ ਗਏ ਪਾਣੀ ਵਾਂਗੂੰ ਉਹ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰੇਂਗਾ, ¹⁷ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਜੀਵਨ ਦੁਪਹਿਰ ਤੋਂ ਵੀ ਤੇਜਵਾਨ ਹੋਊਗਾ, ਅਨੂਰਾ ਫ਼ਜ਼ਰ ਵਾਂਗੂੰ ਹੋਊਗਾ। ¹⁸ਤੈਨੂੰ ਏਸ ਲਈ ਇਤਬਾਰ ਹੋਊਗਾ ਕਿ ਆਸ਼ਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਇੰਧਰ ਓਧਰ ਵੇਖ ਕੇ ਇਤਬਾਰ ਨਾਲ ਲੇਟੇਂਗਾ। ¹⁹ਤੂੰ ਲੰਮਾ ਪਏਂਗਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਤੈਨੂੰ ਡਰਾਏਗਾ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਬਹੁਤੇ ਤੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵੱਲ ਤੱਕਣਗੇ। ²⁰ਪਰ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਰਹਿ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੱਠਣ ਦਾ ਰਾਹ ਮੁੱਕ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਆਗਣਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਸ਼ਾ ਹੋਊ।

ਆਇਤਾਂ 13, 14. ਸੇਫ਼ਰ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਕਲਪਨਾਤਮਕ ਕਿਰਦੰਤ *DS* (*ਇਮ*) ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਜੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ। ਸੇਫ਼ਰ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਭਟਕਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਦੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਸੀ। ਜੇ ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਯਹੋਵਹ ਦੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਸੀ।

ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਅੱਡੇ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਉੱਚੇ ਕਰਨਾ (ਕੂਚ 9:33; 1 ਰਾਜਿਆਂ 8:22, 38; ਅਜ਼ਰਾ 9:5; ਜ਼ਬੂਰਾਂ 88:9; 143:6; ਯਸਾਯਾਹ 1:15; 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:8)।

ਬੁਰਿਆਈ ਤੇਰੇ ਤੰਬੂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਵੱਸੇ। ਇਕ ਗੋਤ ਦਾ ਮੁਖੀ ਉਸ ਦੇ “ਤੰਬੂਆਂ” ਵਿਚ ਜੋ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਉਸ ਦਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਉਸ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ ਸਨ।

ਆਇਤਾਂ 15-19. ਸੇਫਰ ਨੇ ਦਸ ਲਾਭ ਦੱਸੇ ਜੋ ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ ਮਿਲਣੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪਿਛਲੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਬਰਕਤਾਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਧਰਮੀ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਸੇਫਰ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਅਧਾਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਚੰਗੇ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਪਾਪ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਆਇਤ 20. ਪਰ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਰਹਿ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੱਠਣ ਦਾ ਰਾਹ ਮੁੱਕ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਰਟਲੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੇਫਰ ਨੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਤਰਕ ਵਿਚ ਆਖ਼ਰੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅੱਯੂਬ ਕਿਸੇ ਗੁਪਤ ਪਾਪ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੁੱਖ ਭੋਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅੱਯੂਬ ਇਸ ਦੁੱਖ ਦਾ ਸਹੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।”¹⁰ ਇਸ ਲਈ, ਅੱਯੂਬ ਲਈ ਇੱਕੋ-ਇਕ ਉਪਾਅ ਤੇਬਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਮਰਨਾ ਸੀ।

ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ

ਸੇਫਰ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ (ਅਧਿਆਇ 11)

ਅਧਿਆਇ 11 ਵਿਚ, ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਤੀਜੇ ਮਿੱਤਰ, ਸੇਫਰ ਨੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਦੂਜੇ ਦੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗ, ਸੇਫਰ ਨੇ ਵੀ ਅੱਯੂਬ ਦੀ ਸਰੀਕਰ ਪੀੜਾ, ਉਸ ਦੇ ਮਾਨਸਿਕ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਦੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗ, ਅੱਯੂਬ ਨਾਲ ਰੋਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਬੇੜ ਚੁੱਕਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਸੇਫਰ ਨੇ ਪਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਆਖ਼ਰੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਦੀ ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਉਹ ਸੀ ਕਿ ਕਠੋਰ, ਠੰਡੇ, ਗੁੰਝਲਦਾਰ, ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਉਪਦੇਸ਼ - ਖਾਸਕਰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿਚ ਕਿ ਅੱਯੂਬ ਇਕ ਤਰਸਯੋਗ, ਦੁਖੀ, ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਸੋਗ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਇਕ ਸੁਆਹ ਦੇ ਢੇਰ ਤੇ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੇਫਰ ਵਰਗੇ ਮਿੱਤਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਦੁਖੀ “ਲੇੜਵੰਦ ਮਿੱਤਰ” ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਨੇ ਨਿਰਦਈ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ? ਉਸ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਇਕ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੇਫਰ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਰਗਾ ਸੁਭਾਉ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:5)। ਆਓ ਅਸੀਂ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 13:5 ਤੇ ਅਮਲ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ “ਜਾਂਚ” ਕਰੀਏ ਕਿ ਕਿਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸੇਫਰ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ।

ਸੇਫਰ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਅਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਠੰਡੀ ਹੈ। ਬਿਲਦਦ ਨੂੰ ਅੱਯੂਬ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅੰਤ ਵਿਚ ਸੇਫਰ ਬੋਲਿਆ। ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਤਰਸਵਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਇ,

ਉਹ ਅਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ, ਠੰਡਾ, ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਨਿਰਦਈ ਸੀ। ਇੰਡ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਫ਼ਰ ਵੀ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੇਫ਼ਰ ਨੇ ਠੰਡਾ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰ ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ “ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਵਾਫ਼ਰੀ” ਨਾਲ “ਬਕਵਾਸੀ ਮਨੁੱਖ” ਕਹਿ ਕੇ ਬੁਲਾਇਆ (11:2)। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰ ਉੱਤੇ ਬੇਤੁਕੀ ਨਾਲ ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਚਾਰ ਧੜਲੇਦਾਰ ਪ੍ਰਸਨ (11:2, 3) ਪੁੱਛਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਯੂਬ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਇਹ ਬਿਪਤਾਂ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਖੁਦ ਦੇਸ਼ੀ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਮਿੱਤਰ ਪ੍ਰਤੀ ਅਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੋਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਦੁਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀੜਾ ਵਿਚ ਹੈ? ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਕਠੋਰ ਦਿਲ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੀ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੇਫ਼ਰ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਆਤਮ-ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸੇਫ਼ਰ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸਹੀ ਸਨ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਹੰਕਾਰ ਨਾਲ ਅੱਯੂਬ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ “ਗੱਪਾਂ” ਕਿਹਾ ਸੀ (11:3)। ਸੇਫ਼ਰ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਟੱਲ ਸਨ। ਪਰ, ਸੇਫ਼ਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਹੰਕਾਰੀ ਸੀ। ਸੇਫ਼ਰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਯੂਬ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਖੰਡਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰ ਨੂੰ “ਸਰਮਿੰਦਾ ਕਰਨ” ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ (11:3)। ਜਿਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਅੱਯੂਬ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ ਤੇ ਖੰਡਣ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਝਿੜਕਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ, ਸੇਫ਼ਰ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਾਲਾ ਇਕ ਆਤਮ-ਧਾਰਮੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਹੀ ਕਰੇਗਾ। ਸੇਫ਼ਰ ਹੰਕਾਰੀ ਨਾਲ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਯੂਬ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ “ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਖੋਲ੍ਹਦਾ” (11:5)।

ਸੇਫ਼ਰ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਿਚ ਇਹ ਸਭ ਜਾਣਨ ਵਾਲੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਹੈ। ਆਇਤ 12 ਵਿਚ “ਮੂਰਖ” ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਸੇਫ਼ਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ ਅੱਯੂਬ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਹਾਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਅੱਯੂਬ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਜਿਹੜਾ “ਖਰਾ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਅਤੇ ਬਦੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ” (1:1)। ਅੱਯੂਬ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਜਿਹੜਾ “ਸਵੇਰੇ” ਉੱਠ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ “ਹੋਮ ਦੀਆਂ ਬਲੀਆਂ” ਚੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਸੀ (1:5)। ਅੱਯੂਬ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਹਾਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਉਸ ਨੂੰ ਬਸ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਬਿਪਤਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕਿਉਂ ਆਈਆਂ ਸਨ। ਪਰ, ਸੇਫ਼ਰ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਣਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਅੱਯੂਬ ਨਾਲ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ। ਸੇਫ਼ਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬੋਲੇ “ਅਤੇ [ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ] ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਖੋਲ੍ਹੋ ਅਤੇ [ਉਸ ਨੂੰ] ਬੁੱਧ ਦੇ ਭੇਤ ਦੱਸੋ” (11:5, 6)। ਫਿਰ ਸੇਫ਼ਰ ਨੇ ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, “ਭਲਾ, ਤੂੰ ਖੋਜ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਲੱਭ ਸੱਕਦਾ, ਯਾ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨਤਾਈ ਤੀਕ ਪਾ ਸੱਕਦਾ ਹੈ?” (11:7)। ਸੇਫ਼ਰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿੰਦੀ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਸੇਫ਼ਰ ਨੇ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ, ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ (11:8-11)। ਸੇਫ਼ਰ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਅਕਸਰ ਉਹ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਮਝਾਉਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸੇਫ਼ਰ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਿੰਦਾ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਆਇਤ 11 ਵਿਚ, ਸੇਫ਼ਰ ਨੇ ਅੱਯੂਬ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਕਹੀ ਕਿ “ਉਹ ਤਾਂ ਫੇਕਟ

ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਦੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਗੋਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।” ਸੇਫਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅੱਯੂਬ ਦੇਸ਼ੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸੇਫਰ ਨੇ ਫਿਰ ਅੱਯੂਬ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਇਕ “ਮੂਰਖ” ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅੱਯੂਬ ਕਦੇ ਬੁੱਧਵਾਨ ਬਣ ਸਕਦਾ (11:12)। ਸੇਫਰ ਨੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ (ਜਾਂ ਕਹਾਵਤ) ਨਾਲ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੋਈ ਜੰਗਲੀ ਖੇਤਾ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅੱਯੂਬ ਬਣ ਕੇ ਇਹ ਸੁਣਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਅੱਯੂਬ ਬਿਮਾਰ ਸੀ, ਦੁਖੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸੋਗ ਮਨਾ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਿੱਤਰ ਨੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਿੰਦਾ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸੇਫਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰੇਂ ... ਤਾਂ ਤੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਬੇਦਾਗ਼ ਚੁੱਕੇਗਾ” (11:13-15)। ਸੇਫਰ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਅੱਯੂਬ ਗੁਪਤ ਪਾਪ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਸੀ। ਜੇ ਅੱਯੂਬ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਰਾਮ, ਨੀਂਦ ਅਤੇ ਆਸ ਪਾ ਸਕਦਾ ਸੀ (11:15-19)। ਸੇਫਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਇਕ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਪਰ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਰਹਿ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੱਠਣ ਦਾ ਰਾਹ ਮੁੱਕ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਆਗਣਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਸ਼ਾ ਹੋਵੇਗੀ।” ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਇਕ ਮਿੱਤਰ, ਸਹਾਇਤਾ, ਹੱਲਾਸ਼ੇਰੀ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਭਰੇ ਕੰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ।

ਸਿੱਟਾ। ਸੇਫਰ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਆਤਮ-ਧਰਮੀ, ਅਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ, ਸੰਜੀਦਾ ਅਤੇ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਅਫ਼ਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਸੇਫਰ ਵਰਗੇ ਬੇਦਰਦ, ਨਿਰਮੇਹ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਇਹੋ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਫਰ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਕਲੀਸੀਆ, ਮਸੀਹ ਦੀ ਅਨਮੋਲ ਲਾੜੀ ਵਿਚ ਕਦੇ ਨਾ ਦਾਖਲ ਹੋਵੇ।

ਐਫ. ਮਿਲਸ

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਸਫ਼ 8 ਤੇ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੇਫਰ ਦੇ ਵਰਣਨ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ²ਜੇਮਸ ਸਟਰਾਹਨ, *ਦ ਬੁਕ ਆਫ ਅੱਯੂਬ* (ਐਡਿਨਬਰਗ: ਟੀ. ਐਂਡ ਟੀ. ਕਲਾਰਕ, 1913), 110. ³ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਆਈ. ਐਂਡਰਸਨ, *ਅੱਯੂਬ, ਐਨ ਇੰਟਰੋਡਕਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕਮੈਂਟਰੀ*, ਟਿੰਡੇਲ ਓਲਡ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਕਮੈਂਟਰੀਜ਼ (ਡਾਊਨਰਸ ਗਰੇਵ, ਇਲੀਨੋਇਸ: ਇੰਟਰ-ਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1974), 156. ⁴ਹੋਮਰ ਹੇਲੀ, *ਏ ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਅੱਯੂਬ* (ਐਨ.ਪੀ.: ਰੀਲੀਜੀਅਸ ਸਪਲਾਈ, ਇੰਕ., 1994), 109. ⁵ਲੁਡਵਿਗ ਕੋਹਲਰ ਅਤੇ ਵਾਲਟਰ ਬਾਉਮਗਾਰਟਨਰ, *ਦ ਹਿਬਿਰਿਊ ਐਂਡ ਅਰਾਮਿਕ ਲੈਕਸੀਕਨ ਆਫ ਦਿ ਓਲਡ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ* ਅਧਿਐਨ ਸੰਸਕਰਣ, ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਸੰਪਾਦਨ ਐਮ. ਈ. ਜੇ. ਰਿਚਰਡਸਨ (ਬੋਸਟਨ: ਬਰਿਲ, 2001), 1:109. ⁶ਐਂਡਰਸਨ, 157. ⁷ਜੇਨ ਈ. ਹਾਰਟਲੀ, *ਦ ਬੁਕ ਆਫ ਅੱਯੂਬ*, ਦ ਨਿਊ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਦਿ ਓਲਡ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ (ਗਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1988), 198. ⁸ਐਚ. ਐਚ. ਰਾਉਲੀ, *ਅੱਯੂਬ*, ਦੀ ਸੈਂਚੁਰੀ ਬਾਈਬਲ, ਨਿਊ ਸੀਰੀਜ਼ (ਗ੍ਰੀਨਵੁੱਡ, ਸਾਊਥ ਕੈਰੋਲਾਈਨਾ: ਦ ਐਟਿਕ ਪ੍ਰੈਸ, ਇੰਕ, 1970), 107-8. ⁹ਹੇਲੀ, 111. ¹⁰ਹਾਰਟਲੀ, 204.